

gamle og gaa i Graven, inden vi kunne slippe Forestillingen om Tønder og Skæpper, Men og Tommer, det bliver ikke nemt for os at komme bort fra den gamle Udam, men det vil være højest uheldigt, om Ungdommen stadigt vedbliver at lære alle disse gamle Maal- og Vægtdele i Skolen, og naar de komme ud af den, pludselig faa et helt nyt Forhold paa Vægt- og Maalestykkets Omraade. Selv om Lovforslaget ikke naar at blive vedtaget i Aar, hvad jeg godt kunde ønske, at det maatte blive — det kan være, at der kommer mere end en Sagtrubber, maaske vil der komme til at gaa tre Rubbere forud — vil jeg i alt Fald anse det for heldigt, at Meterstykket saa snart som muligt bliver indført i Skolerne.

Ovesen: Jeg kunde vel egentlig gerne indskrænke mig til at erklære, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Fyn (S. Pedersen), men jeg skal dog, da jeg har faaet Ordet, tillade mig nogle enkelte Bemærkninger. Min Stilling til Forslaget er i Aar ganske den samme som for 2 Aar siden. Jeg har, siden dette Forslag var til Behandling her, ikke kunnet overbevise mig om, at Loven vil bringe Befolkningen i dens Helhed nogen Fordel eller Behagelighed, som vil staa i Forhold til de mange Uanseligheder, som den nødvendig vil medføre. Allerede Befolkningen tror jeg slet ikke vil dreje sig om ganske smaa Summer. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke Udgiften til Anstiftelsen af nye Maale- og Vægtredskaber blot for de private Bedkommende i Landet vil koste saadant noget som mindst 2 Mill. Kr. Hvad Indførelsen af det metriske System vil komme til at koste Staten og Kommunerne, har jeg ingen Forestilling om, men det vil ganske vist heller ikke blive lidt. Naar man saaledes bestemt anbefaler os at modtage dette Lovforslag med Glæde paa Grund af, at det metriske System nu er blevet saa almindeligt i omtrent hele den øvrige Verden, og at vi ikke kunne være bekendte at være bag efter alle andre Folk, skal jeg sige, at dersom vi, nagtet vi ere et meget lille Folk, have noget, som vi kunne være tjente med, og som Befolkningen i sin Helhed befinder sig nogenlunde vel ved, indser jeg ikke, hvorfor vi skulle gaa bort fra det for at føje os efter alle andre Folk paa Jorden. Men det er jo ikke en Gang alle Folk paa Jorden, der have det; der er flere, som ikke have det, f. Eks. Eugelfsmændene, og det er dog et Folk, der med Hensyn til Handel og Wandel slet ikke indtager saa ganske lille en Plads i den øvrige Verden. For Næsten er det ogsaa en Rendsgerning, at vi staa i et For-

hold til Englænderne som Handelsfolk som ikke til noget andet Folk. De seneste Oplysninger, jeg i den Retning har kunnet tilvejebringe angaaende vor Omsætning med England, er fra 1888, og deraf fremgaar det, at af vor Omsætning med hele Ublandet har vor Omsætning med England udgjort mere end Halvdelen, og jeg tror tilmed ingenlunde, det forholder sig ganske rigtigt, som den ærede første Valer, der talte saa varmt for Forslaget, mente, at det egentlig væsentlig var vor Udførsel til England, der kunde komme i Betragtning; det er ganske vist, at en stor Del af vor Udførsel gaar til England — jeg tror endog, at i 1888 gik 68 % af al vor Udførsel til England, men jeg har ingen Tvivl om, at i det Stykke vil der ikke være noget i Vejen for at beholde vort gamle System. Jeg tror, at vi saa sikkert lige meget for vort Smør, Fløst, Stude og Røer, som vi sende til England, hvad enten vi følge det ene System eller det andet; i den Retning tror jeg ingen Forskel det gør. For øvrigt var vor Indførsel fra England i det samme Aar, 1888, dog ikke saa rent ubetydelig; thi det fremgaar, at vi i 1888 have indført her i Landet fra England for 62½ Million Kroner. — Jeg kom netop i 1888 til at tale med den største Manufakturhandler i en af de smaa danste Købstæder om Meterloven og spurgte ham, om han for sin Part vilde sætte stor Pris paa, at man fik den gennemført, og om Systemet for hans Bedkommende vilde medføre Lettelse, Beparelse, Fordele o. s. v. Dertil svarede han: Nej, for min Part ønsker jeg det ikke, tværtimod, jeg faar omtrent alle mine Menvarer fra England, og dem køber jeg som bekendt i Yards og maa omfætte dem i dansk Maal, saa det bliver et for mig, enten vi bruge Men eller Meter. Det beviser naturligvis meget lidt, hvad saadan en ganske enkelt Mand kan have at sige, men jeg anfører det ogsaa kun som Eksempel paa, at ikke en Gang alle forretningsdrevende ville vinde derved. For Næsten betvivler jeg ikke, at Systemet for alle vore Storhandlere, der have en nogenlunde stor Forretning paa Ublandet, og maaske for alle vore større industridrevende og visse andre Folk kunde være behageligt og vel ogsaa i mange Tilfælde lette deres Arbejde, idet de saa kunde sælge deres Varer efter det samme Maal og Vægt, som de have indkøbt dem efter i Ublandet. Men det forekommer dog mig, at naar man tænker paa, at der, som jeg antager, her i Landet er saadan noget som 2—3,000 Grossererere, er det for meget forlangt, at man, fordi de mulig kunde faa en Lettelse ved